

Oslo, 29. januar 2007, vedtak sak 193-06

Klager: NN

Innklaget: Oslo Creditservice AS, Postboks 2933 Solli, 0230 Oslo

Saken gjelder: Henvendelse om plikt til å erstatte fordringshavers kostnader når selskapet ikke dokumenterer at faktura er sendt.

Thor Dahls gt. 1 A
Postboks 311, 3201 Sandefjord
Tlf.: 33 46 56 57 . Faks: 33 46 93 13
E-Mail:
post@inkassoklagenemnda.no
Bankgiro: 2490.45.31525
Org.nr.: 971 317 612
www..klagenemnda.inkasso.no

1 Kravet

Kravet referer seg til kontrollavgift med kr 700. ilagt 20.04.06 for stans på område regulert med all stans forbudt.

2 Saksforholdet

Grunnet manglende betaling sendte selskapet ut inkassovarsel 19.05.06.

Klager bestred kravet i brev 30.05.06. Han hevdet å ikke ha mottatt faktura, og han ba om å få opplyst grunnlaget for kravet.

Fordringshaver svarte i brev 08.06.06 at kontrollavgiften var ilagt for parkering på område regulert med all stans forbudt, samt at klager hadde parkert til hinder for annen trafikk. Selskapet opplyste at kravet var sendt pr. post, da forskrift gir selskapet anledning til dette dersom omstendighetene tilsier at det er best.

Klager sendte 20.06.06 e-post til selskapet der han opplyste at han kan "ved ta bota. ved at jeg får dokumentasjon på at jeg har stått der". Selskapet opprettholdt kravet i svarbrev 21.06.06, og vedla kopi av kontrollavgiftsskjemaet..

Betalingsoppfordring ble sendt 10.07.06.

Klager opplyste i brev 16.07.06 til selskapet at han hadde innbetalt kravet, inkludert renter og omkostninger, men tilføyde at han "håper dere retter dere etter Inkassoklagenemnda sin avgjørelse i denne sak. Han betalte hele kravet samme dag. Saken ble da avsluttet hos Oslo Creditservice AS som fullt oppgjort.

Klager klaget 28.06.06 saken inn for Inkassoklagenemnda, og bestred kravet på renter og inkassoomkostninger. Sekretariatet for Inkassoklagenemnda forela klagen for selskapet i brev 17.10.06, som i brev 01.11.06 redegjorde for saksgangen og opplyste at saken var avsluttet som betalt.

3 Partene anfører

Klager anfører at det ikke fant sted noen parkering, kun av- og påstigning. Han hadde stanset bilen, og hans ektefelle ble igjen i bilen. Ektefellen gikk ut av bilen da hun så en mann ta bilder av bilen. Hun pratet med mannen, som ikke ga henne noen skjema for kontrollavgift. Klager anfører videre at han ikke har mottatt noe innbetalingskrav før inkassovarselet. Han hevder at det er i strid med god inkassoskikk å ikke presentere kravet for klager før saken ble sendt til inkasso, samt at inkassosaken ikke ble stoppet til tross for at klager fremmet innsigelser til kravet. Klager krever inkassosalæret, samt påløpte renter tilbakebetalt.

Innklagede anfører at kontrollavgiften ble avsendt fra selskapet noen dager etter ileggelsen. Dersom omstendighetene tilsier at det er best å sende kontrollavgiften pr. post, gjøres dette. Adgangen til dette følger av forskrift. Innklagede viser til at det er krysset av for at innbetalingskortet skal sendes på kontrollavgiftblanketten. Kravet på kontrollavgiften ble opprettholdt i brevet 08.06.06, da det ikke fremgikk av klagers brev av 30.05.06 at han bestred kravet på renter og omkostninger.

4 Nemnda ser slik på saken

Etter inkassoloven § 22 og avtale mellom Norske Inkassobyråers forening og Forbrukerrådet av 20. februar 2003 om klagenemnd for inkassotjenester, behandler Inkassoklagenemnda klager på inkassoselskaper i forbindelse med tvist om forpliktelser etter inkassoloven.

Inkassoklagenemnda legger til grunn at klager har betalt kravet fullt ut med forbehold om nemndas avgjørelse, og at dette forbeholdet må godtas.

Inkassoloven gjelder forfalte pengekrav, og inkassoloven § 9 fastslår at det ikke kan settes i verk inkassotiltak før det er sendt skriftlig varsel på papir om at inkasso vil bli satt i verk. Varselet kan ikke sendes før etter hovedkravets forfall.

Inkassoklagenemnda må først ta stilling til om hovedkravet er brakt til forfall. Innklagede hevder at kontrollavgiften ble sendt pr. post, men klager hevder å ikke ha mottatt den. Det følger for det første av standardvilkårene for privat parkeringshåndhevelse punkt 6.1 at kontrollavgift om mulig skal festes til kjøretøyet på stedet. Det er ikke begrunnet hvorfor dette ikke var mulig i nærværende sak. Selskapet har til Inkassoklagenemndas sekretariat opplyst at i de saker der kontrollavgiften sendes pr post foretas det ingen registrering eller journalføring. Nemnda har i samsvar med forarbeidene til inkassoloven lagt til grunn som generell regel at skyldneren har risikoen for at et varsel kommer frem, men likevel bare dersom varsel er avsendt på betryggende måte. Når innklagede ikke kan legge frem utskrift fra intern saksjournal eller annen tilfredsstillende dokumentasjon på at faktura er sendt, finner nemnda at det ikke er sannsynliggjort at faktura er avsendt på betryggende måte. Kravet er derfor ikke brakt til forfall og kunne ikke sendes til inkasso.

Det er i strid med god inkassoskikk å inndrive uforfalte pengekrav. Etter inkassoloven § 17 fjerde ledd fritas skyldner fra plikten til å erstatte fordringshavers nødvendige kostnader ved utenrettslig inndriving, dersom fordringshaver eller inkassator har opptrådt i strid med god inkassoskikk, jf inkassoloven § 8.

Klagen gjelder også de beregnede renter. Avgiften på kr 700 som overtredelsen gjelder skjedde 20.04.06. Det fremgår av inkassovarselet 19.05.06 at det pr. 19.05.06 er krevd ytterligere kr 57,70 hvorav puregebyr er kr 55 og renter kr 2,70. Etter forsinkelsesrenteloven § 2 løper renten i et tilfelle som dette hvor forfall ikke er fastsatt på forhånd, fra 30 dager etter skriftlig påkrav. Hadde kontrollavgiften blitt ilagt på stedet, kunne renter beregnes fra 30 dager etter ileggelsen. Det fremgår at i dette tilfelle er det krevd renter allerede 19.05.06, dvs før 30 dager etter overtredelsen. Det er det neppe i noe tilfelle anledning til. Ettersom selskapet ikke kan dokumentere at hovedkravet er brakt til forfall, er det i dette tilfelle neppe grunnlag for å kreve renter i det hele tatt. Renter er ikke en tvist om forpliktelser etter inkassoloven, men hører til det underliggende krav. Det faller derfor utenfor nemndas kompetanse å ta endelig stilling til spørsmålet. Nemnda regner likevel med at selskapet vil se på saken og vurdere om det er grunnlag for tilbakebetaling også av rentene som er innbetalt.

Etter nemndsavtalen punkt 17 rapporterer nemndas sekretariat løpende om nemndas virksomhet til Kredittilsynet. Nemnda finner å ville gjøre Kredittilsynet spesielt oppmerksom på saken både pga selskapets praksis med ikke å journalføre eller på annen måte registrere når faktura på kontrollavgiftskrav sendes ut og pga selskapets praksis mht renter da dette har interesse utover den aktuelle sak.

5 Vedtak

Det er i strid med god inkassoskikk å innfordre pengekrav som ikke er dokumentert forfalt. Klager hadde rimelig grunn til å få prøvd sine innsigelser mot kravet. Det er ikke grunnlag for å kreve inkassoomkostninger.

Iver Huitfeldt
Leder Inkassoklagenemnda